

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-680/2025-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Jurilja iz Karlovca, Izidora Kršnjavoga 10c, OIB: 80213583629, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Primorac, odvjetnik u Rijeci, Prolaz Marije Krucifikse Kozulić 2/IV, protiv tuženika REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva obrane, OIB: 52634238587, kojeg zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Brune Bašića odvjetnika i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 15. svibnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane, OIB: 52634238587, da tužitelju Ivanu Jurilju iz Karlovca, Izidora Kršnjavoga 10c, OIB: 80213583629, isplati iznos od 3.351,01 eura bruto, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, koje kamate teku:

- na iznos od prosinca 2016. 53,27 EUR počevši od 16.01.2017. do isplate,
- na iznos od siječnja 2017. 54,34 EUR počevši od 16.02.2017. do isplate,
- na iznos od veljače 2017. 54,34 EUR počevši od 16.03.2017. do isplate,
- na iznos od ožujka 2017. 54,34 EUR počevši od 16.04.2017. do isplate,
- na iznos od travnja 2017. 54,34 EUR počevši od 16.05.2017. do isplate,
- na iznos od svibnja 2017. 54,34 EUR počevši od 16.06.2017. do isplate,
- na iznos od lipnja 2017. 54,34 EUR počevši od 16.07.2017. do isplate,
- na iznos od srpnja 2017. 54,34 EUR počevši od 16.08.2017. do isplate,
- na iznos od kolovoza 2017. 55,43 EUR počevši od 16.09.2017. do isplate,
- na iznos od rujna 2017. 55,43 EUR počevši od 16.10.2017. do isplate,
- na iznos od listopada 2017. 55,43 EUR počevši od 16.11.2017. do isplate,
- na iznos od studenog 2017. 52,30 EUR počevši od 16.12.2017. do isplate,
- na iznos od prosinca 2017. 56,54 EUR počevši od 16.01.2018. do isplate,
- na iznos od siječnja 2018. 50,27 EUR počevši od 16.02.2018. do isplate,
- na iznos od veljače 2018. 31,24 EUR počevši od 16.03.2018. do isplate,
- na iznos od ožujka 2018. 56,54 EUR počevši od 16.04.2018. do isplate,
- na iznos od travnja 2018. 56,54 EUR počevši od 16.05.2018. do isplate,
- na iznos od svibnja 2018. 56,54 EUR počevši od 16.06.2018. do isplate,

- na iznos od lipnja 2018.	56,54 EUR počevši od 16.07.2018. do isplate,
- na iznos od srpnja 2018.	56,54 EUR počevši od 16.08.2018. do isplate,
- na iznos od kolovoza 2018.	56,54 EUR počevši od 16.09.2018. do isplate,
- na iznos od rujna 2018.	56,54 EUR počevši od 16.10.2018. do isplate,
- na iznos od listopada 2018.	56,54 EUR počevši od 16.11.2018. do isplate,
- na iznos od studenog 2018.	56,54 EUR počevši od 16.12.2018. do isplate,
- na iznos od prosinca 2018.	56,54 EUR počevši od 16.01.2019. do isplate,
- na iznos od siječnja 2019.	58,23 EUR počevši od 16.02.2019. do isplate,
- na iznos od veljače 2019.	58,23 EUR počevši od 16.03.2019. do isplate,
- na iznos od ožujka 2019.	58,23 EUR počevši od 16.04.2019. do isplate,
- na iznos od travnja 2019.	55,85 EUR počevši od 16.05.2019. do isplate,
- na iznos od svibnja 2019.	58,23 EUR počevši od 16.06.2019. do isplate,
- na iznos od lipnja 2019.	58,23 EUR počevši od 16.07.2019. do isplate,
- na iznos od srpnja 2019.	58,23 EUR počevši od 16.08.2019. do isplate,
- na iznos od kolovoza 2019.	58,23 EUR počevši od 16.09.2019. do isplate,
- na iznos od rujna 2019.	59,40 EUR počevši od 16.10.2019. do isplate,
- na iznos od listopada 2019.	59,40 EUR počevši od 16.11.2019. do isplate,
- na iznos od studenog 2019.	59,40 EUR počevši od 16.12.2019. do isplate,
- na iznos od prosinca 2019.	59,40 EUR počevši od 16.01.2020. do isplate,
- na iznos od siječnja 2020.	60,59 EUR počevši od 16.02.2020. do isplate,
- na iznos od veljače 2020.	60,59 EUR počevši od 16.03.2020. do isplate,
- na iznos od ožujka 2020.	60,59 EUR počevši od 16.04.2020. do isplate,
- na iznos od travnja 2020.	60,59 EUR počevši od 16.05.2020. do isplate,
- na iznos od svibnja 2020.	60,59 EUR počevši od 16.06.2020. do isplate,
- na iznos od lipnja 2020.	60,69 EUR počevši od 16.07.2020. do isplate,
- na iznos od srpnja 2020.	60,59 EUR počevši od 16.08.2020. do isplate,
- na iznos od kolovoza 2020.	60,59 EUR počevši od 16.09.2020. do isplate,
- na iznos od rujna 2020.	60,59 EUR počevši od 16.10.2020. do isplate,
- na iznos od listopada 2020.	60,59 EUR počevši od 16.11.2020. do isplate,
- na iznos od studenog 2020.	60,59 EUR počevši od 16.12.2020. do isplate,
- na iznos od prosinca 2020.	60,59 EUR počevši od 16.01.2021. do isplate,
- na iznos od siječnja 2021.	63,03 EUR počevši od 16.02.2021. do isplate,
- na iznos od veljače 2021.	63,03 EUR počevši od 16.03.2021. do isplate,
- na iznos od ožujka 2021.	63,03 EUR počevši od 16.04.2021. do isplate,
- na iznos od travnja 2021.	63,03 EUR počevši od 16.05.2021. do isplate,
- na iznos od svibnja 2021.	63,03 EUR počevši od 16.06.2021. do isplate,
- na iznos od lipnja 2021.	63,03 EUR počevši od 16.07.2021. do isplate,
- na iznos od srpnja 2021.	63,03 EUR počevši od 16.08.2021. do isplate,
- na iznos od kolovoza 2021.	63,03 EUR počevši od 16.09.2021. do isplate,
- na iznos od rujna 2021.	63,03 EUR počevši od 16.10.2021. do isplate,

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena,

pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, sadržanih u dosuđenim bruto iznosima.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.250,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 15. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 562,50 eura, uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 15. svibnja 2026. do isplate.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 7. travnja 2022. navodi da se prije podnošenja tužbe 3. siječnja 2022. obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora o kojem zahtjevu tuženik nije odlučio unutar zakonskog roka od tri mjeseca, stoga tužitelj podnosi ovu tužbu. Tužitelj navodi da je Odlukom Uprave za ljudske potencijale Ministarstva obrane, Klasa: 805-01/21-01/111, Urbroj: 512M2-0101-21-10 od 6. listopada 2021. raspoređen na ustrojbeno mjesto višeg inspektora Hrvatske kopnene vojske u Odjelu za inspekciju obrane i obrambenih priprema, Službe za inspekciju obrane Inspektorata obrane, Ministarstva obrane Republike Hrvatske. Istim rješenjem tužitelju su određene sastavnice za plaću, između ostalog, radni staž za obračun dodatka od 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža (minuli rad) koji na dan 24. rujna 2021. iznosi 35 godina 8 mjeseci i 9 dana. Istom Odlukom poništena je ranija Odluka Uprave za ljudske potencijale Ministarstva obrane, Klasa: 805-03/21-01/117, Urbroj: 512M2-0101-21-2 od 22. rujna 2021. kojom je tužitelju s danom 1. listopada 2021. utvrđen radni staž u trajanju od 29 godina, 8 mjeseci i 20 dana. Uvećani radni staž utvrđen je na temelju pravomoćnog rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu, Klasa: UP/I 140-10/21-02/03402253668, Urbroj: 341-07-11/2-21-9251 od 23. srpnja 2021., kojim se tužitelju utvrđuje u mirovinski staž kao staž osiguranja vrijeme provedeno na službi u bivšoj JNA u razdoblju od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991. godine, što iznosi 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana. Imajući na umu da je tužitelj zapravo imao 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana više staža nego što mu je bilo evidentirano, isti je zatražio isplatu razlike plaće koja mu je trebala biti isplaćena da je ista pravilno obračunata obzirom na točan podatak radnog staža. Međutim, tuženik je neosnovano zauzeo stav da ne postoji osnova za priznavanje prava na uvećanje plaće za dodatno utvrđeni radni staž unazad 5 godina. Tužitelj ujedno ističe da je zaposlenik Ministarstva obrane Republike Hrvatske od 14. siječnja 1992. do danas. S obzirom da je Ministarstvo obrane Republike Hrvatske tužitelju pogrešno obračunalo dodatak plaće na ime

minulog rada, samim time je isplatio manju plaću nego što je trebao platiti. Tužitelju su isplaćivane umanjene plaće za razdoblje od 1. prosinca 2016. do 30. rujna 2021. godine (razdoblje koje nije u zastari), i to na način da je sve plaće pogrešno obračunao sa umanjenim minulim radom koji je trebao biti uvećan za 3% jer je naknadno utvrđeno da tužitelj ostvaruje duži radni staž nego što je to bilo evidentirano, stoga tužitelj po utuženoj osnovi ukupno potražuje iznos od 29.192,51 eura / 3.874,51 eura bruto (Fiksni tečaj konverzije: 7,53450), sa pripadajućom zateznom kamatom. Tužitelj je podneskom od 23. srpnja 2025. konačno uredio tužbeni zahtjev tako da ga je specificirao u skladu sa izračunom tuženika, te po utuženoj osnovi od tuženika potražuje iznos od 3.351,01 eura bruto, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, sve uz naknadu parničnog troška tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Tuženik u bitnome navodi da je tužitelju uvećani radni staž utvrđen na temelju pravomoćnog rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda Karlovac, Klasa: Up/I-140-10/21-02/03402253558 od 23. srpnja 2021. Istim rješenjem tužitelju se utvrđuje mirovinski staž kao staž osiguranja za vrijeme provedeno u bivšoj JNA u razdoblju od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991. Tuženik navodi da je na tužitelju obveza prijavljivanja i evidentiranja radnog staža, te poslodavac do dana dostave rješenja od 23. srpnja 2021. nije imao saznanja da je iznos radnog staža tužitelja uvećan za 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana. Tuženik ističe da Ministarstvo obrane Republike Hrvatske nije preuzelo dokumentaciju i radne knjižice bivših zaposlenika JNA i nije pravni slijednik JNA. Naime, ovlašteno tijelo za davanje potvrde o razdobljima provedenim u djelatnom sustav bivše JNA isključivo je Ministarstvo obrane Republike Srbije, te je na temelju uvjerenja Ministarstva obrane Republike Srbije utvrđeno trajanje mirovinskog staža tužitelja u bivšoj JNA. Tuženik drži spornim da tužitelj u proteklih 30 godina iz navodno objektivnog razloga nije bio u mogućnosti ranije dostaviti uvjerenje Ministarstva obrane Republike Srbije, iako je pristupio u oružane snage Republike Hrvatske 1. prosinca 1991. a nije prijavljivao ostvareni staž u JNA. Podneskom od 16. srpnja 2025. tuženik je dostavio u spis očitovanje Financijske službe i izračun potraživanja tužitelja. Nadalje, na ročištu glavne rasprave 24. rujna 2025. tuženik je istaknuo prigovor zastare, te je učinio nespornom visinu tužbenog zahtjeva konačno uređenu podneskom tužitelja od 23. srpnja 2025., s obzirom da je usklađena sa izračunom tuženika. Nakon dostave osobnog dosjea tužitelja od strane Ministarstva obrane Republike Hrvatske, tuženik ističe da činjenica što je tužitelj prilikom zasnivanja radnog odnosa obavijestio tuženu kao poslodavca o prethodno ostvarenom radnom stažu u bivšoj JNA, potpisivanjem priloženih izjava, nije od značaja, jer temeljem tih činjenica tuženik nije mogao samoinicijativno donijeti bilo kakav akt odnosno priznati radni staž u bivšoj JNA, niti na temelju toga obračunavati veću plaću, već je tek donošenjem odgovarajućeg rješenja u upravnom postupku od strane nadležnog tijela HZMO-a tuženik mogao uvećati radni staž i posljedično tek od tada i korigirati podatke za obračun plaće. Tuženik smatra da ne postoji pravna osnova za retroaktivni obračun i isplatu razlike plaće za razdoblje prije donošenja odgovarajućeg rješenja u upravnom postupku. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev te potražuje naknadu parničnog troška.

3. S obzirom da je tužitelj, u skladu s čl. 186.a. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 -

Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP) podnio dokaz da je 3. siječnja 2022. (str. 7-8 spisa), prije podnošenja tužbe, podnio Zahtjev za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu, koje je isti zaprimilo 5. siječnja 2022. (poštanska potvrda, str. 23 spisa), a da nadležno državno odvjetništvo o zahtjevu nije odlučilo u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, sukladno čl. 186.a. st. 5. ZPP-a, ispunjena je zakonska pretpostavka za podnošenje ove tužbe od 7. travnja 2022. protiv Republike Hrvatske.

4. S obzirom da je tužitelj podneskom od 23. srpnja 2025., kojim je konačno uredio tužbeni zahtjev, smanjio visinu tužbenog zahtjeva s prvotno postavljenih 3.874,51 eura bruto, na 3.351,01 eura bruto, a da se tuženik u roku od 15 dana od dana uručjenja navedenog podneska 29. srpnja 2025. (potvrda na strani 181 spisa) smanjenju tužbenog zahtjeva nije usprotivio, na temelju čl. 193. st. 2 ZPP-a utvrđuje se da je djelomično povlačenje tužbe dopušteno.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Zahtjev za mirno rješenje spora od 3. siječnja 2022. (str. 7-11 spisa), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu od 23. srpnja 2021. Klasa: UP/I 140-10/21-02/03402253668, Urbroj: 341-07-11/2-21-9251 (str. 12-13 spisa), Odluke Ministarstva obrane Republike Hrvatske o rasporedu na radno mjesto i radnom stažu tužitelja (str. 14-15, 16-17, 117-122, 172-176 spisa), dopis tužitelja Upravi za ljudske potencijale od 1. studenoga 2021. (str. 18), dopis Inspektorata obrane Upravi za ljudske potencijale od 30. rujna 2021. (str. 20-21 spisa), dopis Uprave za ljudske potencijale Ministarstva obrane od 5. studenoga 2021. (str. 20-21 spisa), predajni list za e-PK Hrvatske pošte (str. 22 spisa), potvrdu o primitku preporučene pošiljke (str. 23 spisa), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje Područne službe u Karlovcu o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji HZMO-a (str. 24-25, 200 spisa), zahtjev tužitelja za upis radnog staža i korekciju obračuna plaće od 30. rujna 2021. (str. 26 spisa), uvjerenje Ministarstva obrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse (str. 27-28 spisa), ovjerene prijevode uvjerenja Ministarstva obrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse (str. 29-30, 31-32 spisa), platne liste tužitelja (str. 33-106 spisa), dopis Uprave za proračun, financije i informacijske sustave Ministarstva obrane od 15. travnja 2022. (str. 170 spisa), informativni izračun eventualne razlike bruto minulog rada od prosinca 2016. do rujna 2021. (str. 122-123, 177-178 spisa), dopis Ministarstva obrane Republike Hrvatske, Uprave za ljudske potencijale od 30. listopada 2025. sa dokumentacijom (str. 190 spisa), presliku radne knjižice tužitelja (str. 193-196 spisa), izjave tužitelja o radnom stažu (str. 197-198, 201, 213, 214 spisa), izvještaj Vojno-računovodstvenog centra Zagreb od 24. lipnja 1991. (str. 199 spisa), radne karte djelatnog sastava Hrvatske vojske za tužitelja (str. 203-206 spisa), dokumente o zasnivanju radnog odnosa, raspoređivanju radnika na odgovarajuće poslove i radne zadatke, plaći i dokumente o prestanku radnog odnosa (str. 207-294 spisa), na ročištu održanom 24. rujna 2025. saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 183-185 spisa), te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

6. Sud je u skladu s čl. 8. ZPP-a na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz slijedećih razloga.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom razlike bruto plaće u razdoblju od prosinca 2016. do rujna 2021. po osnovi uvećanja plaće za minuli rad za naknadno utvrđeni radni staž koji je tužitelj ostvario u bivšoj JNA prije stupanja u Oružane snage Republike Hrvatske.

8. U postupku nije sporno da je tužitelj u cijelom utuženom razdoblju, od prosinca 2016. do rujna 2021. u službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske kao djelatna vojna osoba, i da se prije podnošenja ove tužbe obratio nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora u skladu s člankom 186.a ZPP-a. Nije sporno da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu, Klasa: UP/I 140-10/21-02/03402253668, Urbroj: 341-07-11/2-21-9251 od 23. srpnja 2021. tužitelju utvrđen uvećani mirovinski staž kao staž osiguranja za vrijeme provedeno u bivšoj Jugoslavenskoj narodnoj armiji (Dalje u tekstu: JNA) od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991., ukupno 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana, te da je tužitelju počevši od listopada 2021. isplaćivan uvećani dodatak za radni staž za 3%, za radni staž ostvaren u službi u bivšoj JNA. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva konačno uređena podneskom tužitelja od 23. srpnja 2025.. U postupku je sporno ima li tužitelj pravo na isplatu razlike bruto plaće po osnovi minuloga rada temeljem uvećanog radnog staža za vrijeme provedeno u službi u bivšoj JNA, retroaktivno za razdoblje prije 24. rujna 2021.

9. Citiranim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu od 23. srpnja 2021. (str. 12-13 spisa), tužitelju je utvrđen uvećani mirovinski staž za vrijeme provedeno u službi u bivšoj JNA od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991., ukupno 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana. U rješenju se navodi da je tužitelj 23. travnja 2021. podnio zahtjev za utvrđivanje mirovinskog staža kao pripadnika JNA te je podnio potrebne dokaze. U obrazloženju se također navodi da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Karlovcu, pribavio 8. kolovoza 2020. po službenoj dužnosti Uvjerenje Ministarstva obrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse, Uprave za kadrove broj: 1696-11/19 od 15. svibnja 2020. o ostvarenom mirovinskom stažu tužitelja u bivšoj JNA.

10. Uvjerenjem Ministarstva obrane Republike Srbije, Sektora za ljudske resurse od 15. svibnja 2020. (str. 27-28 spisa, ovjereni prijevodi na str. 29-30, 31-32 spisa), potvrđuje se da je tužitelj ostvario efektivni mirovinski staž u trajanju od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991. u ukupnom trajanju od 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana. U priležućem Dopisu Ministarstva obrane Republike Srbije od 15. svibnja 2020. navodi se da se podaci dostavljaju po zahtjevu tužitelja od 27. veljače 2020., a za potreba Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje.

11. Iz Odluke Ministarstva obrane, Uprave za ljudske resurse od 6. listopada 2021. (str 14 – 15 spisa) proizlazi da je tužitelj raspoređen u ustrojstvenu jedinicu: Inspektorat obrane, Služba inspekcije obrane, Odjel za inspekciju obrane i obrambenih priprema, na ustrojstveno mjesto Viši inspektor za HKOV sa ustrojbenim činom Brigadir. Navedenom odlukom utvrđuje se plaća za ustrojbeni čin brigadir uvećana za dodatak A09 5% te za uvećanje od 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža koji na dan 24. rujna 2021. iznosi 35 godina, 8 mjeseci i 9 dana. Navedenom odlukom poništena je Odluka Ministarstva obrane, Uprave za ljudske potencijale od 22. rujna 2021. (str. 16-17 spisa) kojom je tužitelj raspoređen na isto radno mjesto, ali sa priznatim radnim stažom od 29. godina, 8 mjeseci i 20 dana. Za

prethodno razdoblje bila je na snazi Odluka Ministarstva obrane, Uprave za ljudske potencijale od 28. ožujka 2017. (str. 119-120 spisa) kojom je tužitelj raspoređen na isto radno mjesto, počevši od 1. travnja 2017. na rok od četiri godine, sa utvrđenom plaćom za ustrojbeni čin brigadir, uvećanom za dodatak A09 5%, te za uvećanje od 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža, te Odluka Uprave za ljudske potencijale od 1. prosinca 2016. (str. 121 spisa) kojom je tužitelj bio raspoređen na ustrojbeno mjesto načelnika G-7 Odjela za obuku u Stožeru Zapovjedništva Hrvatske kopnene vojske na rok od četiri godine sa utvrđenom plaćom za ustrojbeni čin brigadir, uvećanom za dodatak A08 8%, te za uvećanje od 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža.

12. Potvrdom Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje Područne službe u Karlovcu o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji HZMO-a od 29. rujna 2021. (str. 24-25, 200 spisa) potvrđuje se staž osiguranja tužitelja ostvaren u bivšoj JNA od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991. u trajanju od 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana.

13. Iz priložene dokumentacije proizlazi da je tužitelj dopisom Upravi za ljudske potencijale Ministarstva obrane od 30. rujna 2021. (str. 26 spisa) podnio zahtjev za upis radnog staža i korekciju obračuna plaće, s obzirom na utvrđeni povećani radni staž, te je zatim dopisom Upravi za ljudske potencijale od 1. studenoga 2021. (str. 18 spisa) podnio zahtjev da se na temelju citirane potvrde HZMO od 29. rujna 2021. o priznatom radnom stažu u bivšoj JNA tužitelju izvrši korekcija sastavnice za izračun plaće koja se odnosi na uvećanje za minuli rad unazad zadnjih pet godina, navodeći da iz objektivnih razloga nije bio u mogućnosti dostaviti predmetnu potvrdu ranije, s obzirom na opstrukcije Ministarstva obrane Republike Srbije koje se oglašivalo na njegova traženja o podacima radnog staža u bivšoj JNA.

14. Uprava za ljudske potencijale Ministarstva obrane dopisom od 5 studenoga 2021. (str. 20-21 spisa) odgovorila je na zahtjev tužitelja od 1. studenoga 2021., navodeći da, obzirom je tužitelj valjani dokaz o upisanom radnom stažu kod HZMO dostavio tek 24. rujna 2021., od navedenoga dana mu je i priznato pravo na uvećanje plaće za minuli rad za uvećani radni staž, te slijedom navedenoga ne postoji osnova za priznavanje prava na uvećanje plaće za dodatno utvrđeni radni staž unazad pet godina.

15. Iz priloženih platnih lista tužitelja u utuženom razdoblju (str. 33-106 spisa) proizlazi da je tužitelju počevši od listopada 2021. godine dodatak za minuli rad uvećan sa 14,50 % u rujnu 2021. na 17,50 % u listopadu 2021. odnosno za 3%, i to za ostvareni radni staž u bivšoj JNA (str. 103-104 spisa).

16. Sud je na temelju čl. 299. st. 2. ZPP-a, uz suglasnost tuženika, prihvatio dokazni prijedlog tužitelja za dostavom personalnog dosjea tužitelja kod tuženika iznesen na ročištu 24. rujna 2025. nakon zaključenja prethodnog postupka, jer tužitelj bez svoje krivnje taj dokazni prijedlog nije mogao iznijeti ranije, s obzirom na naknadno osporavanje tuženika da je tužitelj prilikom stupanja u službu obavijestio tuženika o ranijem radnom stažu ostvarenom u bivšoj JNA, te tužitelj ne raspolaže navedenom dokumentacijom jer se ista čuva kod tuženika. Iz preslike personalnog dosjea tužitelja (str. 190-294 spisa), dostavljenog dopisom Uprave za ljudske potencijale Ministarstva obrane od 23. listopada 2025. (str. 190-191 spisa), proizlazi da je tužitelj po stupanju u oružane snage Republike Hrvatske obavijestio

Ministarstvo obrane o ranijem radnom stažu do stupanja u Hrvatsku vojsku, i to izjavom iz 1992. godine (str. 197 spisa, navodi 6 godina i 18 dana staža), od 1. ožujka 1993. (str. 198 spisa, navodi ukupno 7 godina, 4 mjeseca i 2 dana staža), te od 31. ožujka 1993. (str. 213–214 spisa, navodi ukupno 6 godina, 1 mjesec i 3 dana staža do stupanja u Hrvatsku vojsku).

17. U Radnoj karti djelatnog sastava HV-a Ministarstva obrane za tužitelja od 3. veljače 1992., koja prileži personalnom dosijeku tužitelja (str. 205-206 spisa) navodi se datum izlaska tužitelja iz bivše JNA 8. kolovoza 1991., datum pristupanja Hrvatskoj vojsci 1. rujna 1991., te da je na dan 28. kolovoza 1991. tužitelj ostvario 6 godina i 1 mjesec radnog staža. Također u priležećoj Radnoj karti djelatnog sastava HV-a Ministarstva obrane od 10. travnja 1992. (str. 205-206 spisa) tužitelj je prijavio ukupno 6 godina radnog staža ostvarenog u bivšoj JNA sa danom 28. lipnja 1991.

18. Na ročištu održanom 24. rujna 2025. saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 183-185 spisa) koji u bitnome navodi da je započeo službu u Oružanim snagama RH 1991. godine kada je pobjegao iz bivše JNA, bilo je to negdje drugi dan slovenskog rata 27. lipnja 1991. Napominje da je bivšu JNA služio u Sloveniji i pobjegao je u Zagreb kod tetke, gdje ga je tetak povezao sa zapovjedništvom Hrvatske vojske, tada Zbora narodne garde, te je upućen u 116. brigadu Hrvatske vojske. Od tada je bio u službi u oružanim snagama RH i to na dužnosti časnika od prvoga dana, a umirovljen je 31. prosinca 2021. sa činom brigadira. Tužitelj navodi da je prijavio staž ostvaren u bivšoj JNA prilikom same prijave u Hrvatsku vojsku, predao je sve dokumente i informacije koje je imao, te su nadležne službe Ministarstva obrane znale koliko je dugo služio u JNA i pod kojim okolnostima je iz JNA pobjegao. S tim da prilikom bijega iz JNA nije uspio ponijeti ništa od dokumentacije, jedino je imao u posjedu diplomu vojne škola koja mu je ostala kod kuće. U svim prijavama i dokumentima koje je predao Ministarstvu obrane postojali su podaci o njegovoj naobrazbi i njegovom radnom stažu u bivšoj vojsci. Tek negdje 2000. godine rečeno mu je iz personalne službe da nešto nije u redu s njegovim radnim stažem, te da treba dokazati trajanje radnog staža ostvarenog u JNA. Rečeno mu je da te potvrde izdaje Ministarstvo obrane Republike Srbije. Tužitelj dalje navodi da čim su diplomatski odnosi između Hrvatske i Srbije uspostavljeni pokušao je u više navrata doći do te potvrde od nadležnih službi u Srbiji. Problem je bio što su oni od njega tražili podatke na koji način je prestala njegova služba u JNA i kako je otišao iz JNA. S obzirom da nije mogao samostalno i privatno doći do ove potvrde, nazvao je bivšeg kolegu sa vojne akademije iz Beograda Gorana Petkovića, koji mu je objasnio što je potrebno za tu potvrdu, te mu je pomogao potvrdu pribaviti. Čim je potvrdu pribavio, poslao ju je personalnoj službi kako bi se ispravno utvrdio njegov radni staž. Odmah po dobivanju navedene potvrde 2020. godine tužitelj navodi da se obratio Lidiji Frigelj iz personalne službe koja ga je uputila na Zavod za mirovinsko osiguranje navodeći da je to njihova nadležnost, a onda su ga oni vratili da se obrati MORH-u jer je tužitelj njihov djelatnik. Kada se ponovno obratio MORH-u razgovarao je sa inspektorom za pravna pitanja u personalnom odjelu, g. Mladenom Solićem koji mu je tada rekao da mu na temelju te potvrde trebaju isplatiti razliku plaće po osnovi manje obračunatog minolog rada i to za unazad 5 godina. Dodaje da je prilikom stupanja na dužnost u oružanim snagama u RH dao više izjava pod punom materijalnom i kaznenom odgovornošću o svojoj službi u JNA, te da su svi ti dokumenti u njegovom personalnom dosijeku kod Ministarstva obrane. Dodaje da je o poteškoćama sa pribavljanjem potvrde o stažu u bivšoj JNA od Ministarstva obrane

Republike Srbije obavještavao svog zapovjednika, odnosno zapovjednika Hrvatske kopnene vojske, kako usmeno tako i pisano.

19. Sud je iskaz tužitelja ocijenio u bitnome vjerodostojnim jer je životan, logičan i uvjerljiv te suglasan sa dokumentacijom koja prileži spisu.

20. Na temelju provedenog dokaznog postupka, priložene dokumentacije i iskaza tužitelja, sud je utvrdio da je tužitelj bio u službi u oružanim snagama Republike Hrvatske kao djelatna vojna osoba, te je bio zaposlenik Ministarstva obrane od 14. siječnja 1992. do umirovljenja 31. prosinca 2021. Pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu od 23. srpnja 2021. (str. 12-13 spisa), tužitelju je utvrđen uvećani mirovinski staž za vrijeme provedeno u službi u bivšoj JNA od 27. srpnja 1985. do 22. srpnja 1991., ukupno 5 godina, 11 mjeseci i 26 dana. Na temelju navedenoga rješenja, Odlukom Ministarstva obrane, Uprave za ljudske resurse od 6. listopada 2021. (str 14 – 15 spisa) tužitelju je priznat navedeni uvećani radni staž ostvaren u službi u bivšoj JNA sa danom 24. rujna 2021. Tužitelju je slijedom navedenoga, počevši od listopada 2021. isplaćivana uvećana plaća po osnovi minuloga rada za utvrđeni dodatni radni staž, i to za 3% u odnosu na ranije plaće. Uprava za ljudske potencijale Ministarstva obrane je dopisom od 5. studenoga 2021. (str. 258-259 spisa) odbila tužiteljev zahtjev za priznavanje prava na uvećanje plaće za dodatno utvrđeni radni staž ostvaren u bivšoj JNA unazad pet godina, računajući od 24. rujna 2021., navodeći da za to ne postoji osnova, s obzirom da je tužitelj valjani dokaz o uvećanom radnom stažu dostavio poslodavcu tek 24. rujna 2021. od kojeg datuma mu je i priznato pravo na uvećanje plaće po osnovi uvećanoga minulog rada.

21. Tuženik je tijekom postupka osporavao da tužitelj ima pravo na uvećanje plaće za dodatno utvrđeni radni staž u bivšoj JNA za razdoblje prije 24. rujna 2021., smatrajući da je na tužitelju obveza prijavljivanja i evidentiranja radnog staža. Između stranaka nije sporno da je za izdavanje potvrde o razdoblju provedenom u djelatnom sastavu JNA nadležno Ministarstvo obrane Republike Srbije, te tuženik drži spornim da tužitelj u proteklih 30 godina iz objektivnih razloga nije mogao dostaviti navedeno uvjerenje. Tuženik smatra da tužiteljeva nemogućnost da ranije dostavi dokaz o uvećanom stažu osiguranja ne može ići na štetu poslodavca.

22. Takve argumente tuženika ovaj sud ne može prihvatiti te ih ocjenjuje neosnovanima i paušalnima. Nasuprot navodima tuženika da tužitelj nije obavijestio poslodavca o ranije ostvarenom radnom stažu u bivšoj JNA, u postupku je na temelju priložene dokumentacije utvrđeno da je tužitelj već pri stupanju u Hrvatsku vojsku, pisanim izjavama pod materijalnom i kaznenom odgovornošću obavijestio nadležna tijela Ministarstva obrane o razdoblju provedenom u bivšoj JNA. Stoga se tuženik ne može opravdavati činjenicom da mu nije bilo poznato da je tužitelj ostvario radni staž u bivšoj JNA, kada je već iz priloženih izjava vidljivo da je Ministarstvo obrane od tužitelja takve podatke tražilo pri stupanju u službu 1991. godine, i da je tužitelj te podatke dao. Sud je uvjerljivima i logičnima ocijenio navode tužitelja da dokumentaciju i dokaze o službi u JNA nije mogao sačuvati odnosno ponijeti sa sobom, s obzirom na ratno stanje i bijeg iz JNA, te navode o teškoćama pri komunikaciji sa Ministarstvom obrane Republike Srbije u vezi pribavljanja predmetnog uvjerenja, s obzirom da se radi stranoj zemlji, s kojom su, s obzirom na ratno stanje, i agresiju na Republiku Hrvatsku diplomatski odnosi i veze bili prekinuti,

te su tek nekoliko godina nakon završetka Domovinskog rata ponovno uspostavljeni, što je općepoznata činjenica.

23. Prema odredbi čl. 7. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, dalje u tekstu ZR), poslodavac je obavezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, a prema odredbi čl. 90. st. 2. ZR-a poslodavac je dužan radniku obračunati i isplatiti plaću koja se određuje posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu.

24. Nadalje prema odredbi čl. 136. st. 1. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 73/13, 75/15, 50/16, dalje u tekstu: ZSOS) plaća djelatnih vojnih osoba sastoji se od osnovne plaće i dodataka na plaću, a prema stavku 2. istog članka plaća se određuje odlukom o rasporedu. Prema odredbi čl. 137. st. 1. ZSOS osnovna plaća djelatne vojne osobe je umnožak koeficijenta osobnog čina i osnovice za obračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža.

25. Odlukama o rasporedu tužitelja od 1. prosinca 2016., 28. ožujka 2017., i 6. listopada 2021. tužitelju je utvrđeno pravo na osnovnu plaću uvećanu za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža sukladno čl. 137. st. 1. ZSOS. S obzirom da je pravomoćnim rješenjem nadležnog upravnog tijela Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Karlovcu od 23. srpnja 2021. tužitelju utvrđen uvećani mirovinski staž za vrijeme provedeno u službi u bivšoj JNA, tuženik je na temelju čl. 137. st. 1. ZSOS i čl. 90. st. 2. ZR-a dužan tužitelju isplatiti uvećanje za minuli rad od 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža i za naknadno utvrđeni radni staž. Činjenica da tužitelj u ratnim okolnostima i okolnostima bijega iz JNA prema vlastitom iskazu kojeg prihvaća ovaj sud, nije mogao ponijeti dokumentaciju o službi u JNA, te činjenica da se kao relevantan dokaz za utvrđivanje radnog staža u bivšoj JNA jedino priznaje uvjerenje nadležnog tijela strane države, i to Ministarstva obrane Republike Srbije, ne može ići na štetu tužitelja kao radnika, stoga sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju, primjenom načela in favorem laboratoris, tužitelj ima pravo na isplatu razlike plaće po osnovi uvećanja za minuli rad za naknadno utvrđeni radni staž, i za razdoblje prije 24. rujna 2021., s obzirom da je navedeni radni staž nedvojbeno ostvaren prije stupanja u službu u Hrvatsku vojsku, odnosno prije zasnivanja radnog odnosa kod tuženika. Tuženik je kao poslodavac na temelju čl. 7. st. 1. ZR-a dužan tužitelju kao radniku isplatiti plaću u cijelosti i mora odgovarati za sve svoje obveze iz radnog odnosa.

26. Slijedom navedenoga, s obzirom da je u postupku utvrđeno da tuženik kao poslodavac tužitelju kao radniku u utuženom razdoblju od prosinca 2016. do rujna 2021. nije u cijelosti isplatio plaću u skladu sa citiranim odredbama ZR-a i ZSOS-a te odluka o rasporedu na radno ustrojbeno mjesto, po osnovi uvećanja za cjelokupno ostvareni minuli rad, te da visina tužbenog zahtjeva konačno uređena podneskom tužitelja od 23. srpnja 2025. nije sporna, valjalo je tuženiku naložiti da tužitelju isplati razliku bruto plaće po osnovi uvećanja plaće za cjelokupno ostvareni minuli rad i za razdoblje prije 24. rujna 2021. u iznosu od 3.351,01 eura bruto, te je stoga odlučeno kao u izreci ove presude.

27. Sud je utvrdio da nije osnovan prigovor zastare istaknut od strane tuženika, s obzirom da najstarije potraživanje tužitelja dospijeva 16. siječnja 2017., a zahtjev za

mirno rješenje spora, kojim je sukladno čl. 186.a. st. 3. ZPP-a prekinuta zastara, podnesen je 3. siječnja 2022. odnosno unutar zastarnog roka od pet godina iz čl. 139. ZR-a.

28. S obzirom da prema čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu. ZOO) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane tražbine duguje i zakonske zatezne kamate, tuženiku je naloženo isplatiti tužitelju zatezne kamate na svaki mjesečni iznos razlike bruto plaće tekuće od dospijeća tj. od 16.-og u mjesecu za protekli mjesec, s obzirom da se radi razlici plaće koja se isplaćuje najkasnije 15.-og u mjesecu za protekli mjesec, sukladno čl. 92. st. 3. Zakona o radu. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a koja je propisana za ostale odnose.

29. Odbijen je zahtjev tužitelja u dijelu isplate zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće jer prema odredbi čl. 22. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16, 106/18) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju tek s isplatom neto iznosa plaće, što znači da se na te iznose do trenutka isplate neto plaće ne obračunavaju zatezne kamate.

30. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, prema kojoj jedna stranka nadoknađuje sve troškove protivne stranke ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. S obzirom da tužitelj nije uspio samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva glede čega nisu nastali posebni troškovi (za dio zatezne kamate) dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka. Visina troška tužitelja određena je sukladno čl. 155. ZPP-a i prema odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/2023, nastavno: OT), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku.

31. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova, odnosno sukladno Tbr. 54 OT u iznosu od 200,00 eura. Tužitelju je u cijelosti priznat trošak za sastav Zahtjeva za mirno rješenje spora od 3. siječnja 2022. u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe od 7. travnja 2022. u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženih podnesaka od 23. srpnja 2025., 14. siječnja 2026., i 10. veljače 2026., za svaki u visini od po 200,00 eura (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na pripremnom ročištu 14. svibnja 2025. u visini od 100,00 eura (Tbr. 9/2 OT), za zastupanje na ročištima 27. rujna 2025., 11. veljače 2026. i 3. travnja 2026. za svako u visini od po 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te za pristup ročištu za objavu presude u visini od 100,00 eura (Tbr. 9/3 OT). Na temelju čl. 155. ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 21. studenoga 2022., 9. veljače 2023., 8. rujna 2023., 21. studenoga 2023., 11. siječnja 2024., 3. rujna 2024., 16. listopada 2024., 19. studenoga 2024., i 16. prosinca 2024. svaki u visini od po 50,00 eura, s obzirom da se radi o požurnicama, stoga navedeni podnesci nisu bili potrebni niti nužni za vođenje ovog postupka.

32. Slijedom navedenoga tužitelju je priznat ukupni trošak u visini od 1.800,00 eura, odnosno uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% sukladno Tbr. 46 OT u iznosu od 450,00 eura, ukupno 2.250,00 eura, dok je u preostalom iznosu od 562,50 eura

zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbijen. Na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka

33. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

34. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 15. svibnja 2026.

Sutkinja
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po OGDO Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-05a3f**

Kontrolni broj: **0a6a4-3b0fe-c08c6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.